

[Dohrmann]

eller påtager sig en eller anden opgave, så er det forbistret svært at få staten til at glide ud igen, og det er, når det kommer til stykket, folketingets skyld.

Intet var for mig mere naturligt, end at Jydsk Telefon, der dækker hele det jyske område på glimrende vis – tror jeg nok; jeg har aldrig hørt nogen, der har kritiseret Jydsk Telefon – fik det sidste stykke med dernede. Jeg er helt sikker på, at det ville blive billigere, uden at jeg selvfølgelig kan stå her på talerstolen og bevise det. Men det, at man har en selvstændig region, eller at staten har det lille område nede i Sønderjylland, som den skal styre og har påtaget sig ansvaret for, det vil gøre det dyrere, al den stund man skal have to høvedingegrupper siddende hvert eneste sted, og det bliver dyrere for forbrugerne. Stordrift er trods alt billigere.

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Jeg kan også efter denne runde sige tak til alle ordførerne for en velvillig og en saglig behandling af lovforslaget, og jeg kunne så vel egentlig gå ned og overlade resten til udvalgsbehandlingen, men da den jo ikke kommer på tryk, og da jeg finder emnet meget væsentligt for vort samfunds gode kommunikationer, vil jeg benytte lejligheden til at komme med en hel række bemærkninger, altså udnytte min taletid nogenlunde, idet jeg ved, at mange vil være interesseret i, hvad der er blevet sagt fra forskellige side i dag.

Se, da denne øvelse begyndte – det var faktisk i efteråret 1983 – var der folk med god forstand på televæsenet i dette land, som sagde til mig; lad være at pille ved det, du stikker hovedet ind i en busk brændenælde – jeg ved godt, at brændenælde ikke er en buskplante – og hvis du endelig vil alligevel, så må du være klar over, at det, du giver dig i lag med, vil tage fem år, hvis du vil rette nogle udenværker, og tredive år, hvis du vil bringe det virkelig å jour med udviklingen.

Jeg er glad ved at kunne konstatere, at det nu stort set er lykkedes, ikke til noget fuldkomment, men ligesom ved det forrige lovforslag til en bevægelse i den rigtige retning og til, beskeden sagt, en nogenlunde ajourføring. Det betyder ikke, at alle kan være lige fornøjede med udfaldet af det, men de fleste kan være temmelig fornøjede.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at rette en tak til Bernsteinudvalget, opkaldt efter departementschef i finansministeriet Bernstein, til udvalgets medlemmer, til de berørte fagorganisationer. Mere til nogle end til andre af dem – der er nogle, der tromlede nok så hårdt imod det resultat, vi stræbte efter, fordi de syntes, de ville have endnu mere ført over til selskaberne fra P&T, men det har de selvfølgelig lov til. Men det er klart, at jeg især siger tak til dem, der viste meget stor kompromisvilje og -evne fra starten.

Jeg vil også takke telefonselskaberne med deres bestyrelser og direktioner. Jeg vil gerne takke departementschefen i ministeriets departement – som sammen med sine medarbejdere har afgivet noget – og generaldirektøren for P&T og hans medarbejdere – og han har haft en meget heldig hånd til at omgive sig med dygtige medarbejdere, selvfølgelig delvis hentet i den anden afdeling af ministeriet, men det bliver de jo ikke ringere af – for et virkelig konstruktivt, dygtigt og flittigt arbejde.

Og endelig sidst, men ikke mindst, tak til medlemmer af dette ting. Som hr. Sønderby omtalte – jeg tror også, hr. Ikast var inde på det – har medlemmer af dette ting jo i forskellige egenskaber haft lejlighed til at følge de forskellige faser af denne udvikling, og de har derfor kunnet støtte os, således at vi vidste, om vi var på rette vej, og jeg takker for råd og råd i den sammenhæng.

Må jeg så med det samme sige noget om enhedstelefonvæsen. Det er der nogle der har ønsket sig herfra, og nogle, der har gjort det modsatte. Hr. Dohrmann vil sælge aktierne, men det skal være helt klart sagt, at denne liberale eller ikke-socialistiske, borgerlige regering ingen som helst intentioner har i den retning, lige så lidt som vi agter at sælge motorvejsnettet. Vi betragter nemlig telefonnettet – selv om det måske er en overraskende tanke, men tænk nu lidt over den, hr. Dohrmann! – som værende lige så vitalt for fremkommeligheden fra et hvilket som helst vilkårligt punkt i dette land til et hvilket som helst andet som vejnettet, herunder den del af det, som staten har ansvaret for. De kommer altså hverken på folkeaktier eller skal privatiseres på nogen anden måde.

Det er noget flot at sige: når staten roder sig ind i noget, skal det nok gå dårligt. Staten har altså »rodet sig ind i« dette her for